

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „comunicare sau notificare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „comunicarea sau notificarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea actelor în cadrul procedurilor judiciare este metoda prevăzută de legiuitor pentru înștiințarea părților și a celorlalți participanți la procedurile judiciare cu privire la actele judiciare în formă scrisă.

Notificarea sau comunicarea actelor oferă participanților la procedurile judiciare posibilitatea de a lua la cunoștință progresul acestora în timp util și în conformitate cu legea, garantându-se astfel faptul că procedurile judiciare sunt corecte și echitabile.

Scopul notificării sau comunicării este ca destinatarul să fie informat în mod efectiv cu privire la procedurile în curs sau cel puțin să i se garanteze posibilitatea de a fi informat. Prin urmare, esența notificării sau comunicării actelor constă în a permite destinatarilor să ia la cunoștință conținutul actelor; dacă aceștia fac într-adevăr acest lucru este o chestiune care ține de propria libertate de apreciere și de opțiunea personală.

Principala caracteristică a notificării sau comunicării actelor este aceea că persoana care efectuează notificarea sau comunicarea ar trebui să certifice ora și metoda de notificare sau comunicare și identitatea persoanei către care se efectuează notificarea sau comunicarea, astfel încât această activitate să poată fi considerată efectuată în mod corespunzător din punct de vedere al securității juridice.

2 Care acte judiciare trebuie comunicate sau notificate în mod oficial

citațiile de înfățișare în fața instanței, care sunt notificate sau comunicate participanților la proceduri;

deciziile, hotărârile și ordinele judecătorești, care sunt notificate sau comunicate părților la procedură, părților terțe care participă la faza jurisdicțională și oricărui părți terțe solicitate de instanță să pună în executare ordinul acesteia;

solicitări și recursuri formulate de către părți, care sunt notificate sau comunicate părții adverse;

comunicările instanței către părțile la procedură;

toate celelalte acte, în cazul în care acest lucru este prevăzut de lege, inclusiv notificarea sau comunicarea către instituții și organisme guvernamentale, persoane fizice sau juridice.

3 Cine este responsabil de comunicarea sau notificarea unui act judiciar?

Următoarele persoane, astfel cum sunt menționate la articolul 42 din Codul de procedură civilă, au competența de a comunica notificări, citații și alte acte: grefieri; executori judecătorești;

lucrători poștali: atunci când actele sunt notificate sau comunicate prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire;

primarii municipalităților în cauză, atunci când nu există o instituție judiciară în localitatea în care urmează să fie efectuată notificarea sau comunicarea;

executori judecătorești privați, prin ordin judecătoreesc la cererea expresă a unei părți care, în acest caz, suportă, de asemenea, costurile notificării sau comunicării.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, în cazul în care destinatarul nu mai locuiește la adresa cunoscută de autoritatea solicitantă, autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate?

Deși instanțele bulgare nu sunt obligate în mod explicit prin lege să procedeze astfel, acestea depun, de regulă, eforturi pentru identificarea adresei unei părți prin efectuarea unei căutări în registrul comerțului sau în baza de date națională privind populația.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Registrul comerțului este public. Orice persoană are dreptul la acces deschis și liber la datele (și anume, detalii privind comerțanții) stocate în registrul comerțului. Adresa unui comerciant poate fi găsită prin efectuarea unei căutări în registru în mod gratuit. În schimbul plății unei taxe legale, Agenția Registrului oferă acces rezervat utilizatorilor înregistrați la dosarul unui comerciant și la documentele pe care acesta le conține (de exemplu, statutul).

În temeiul articolului 16d din Tabelul general al taxelor legale colectate de Agenția Registrului, o taxă anuală de 100 BGN este percepută pentru accesul la întreaga bază de date a registrului comerțului, inclusiv actualizările.

Adresa de internet a registrului comerțului este <http://www.brra.bg>.

Baza de date națională privind populația este o bază de date electronică cuprinzând datele de înregistrare personale ale tuturor cetățenilor bulgari. Aceasta conține, de asemenea, informații cu privire la străinii care sunt rezidenți pe termen lung sau permanenți în Bulgaria și la persoanele cărora li s-a acordat statut de refugiat, statut umanitar sau azil în Republica Bulgaria. Aceasta este cea mai mare bază de date a Bulgariei, conținând datele cu caracter personal ale persoanelor fizice [nume, data nașterii, numărul personal de identificare (EGN) sau numărul de identificare al cetățeanului străin, locul nașterii, înregistrarea nașterii, situația familială și legături de rudenie, act de identitate etc.]. Baza de date națională privind populația este menținută de Direcția generală pentru înregistrare civilă și servicii administrative din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Lucrărilor Publice.

Legea privind înregistrarea civilă (ZGR) reglementează în mod specific cazurile în care datele stocate în baza de date națională privind populația pot fi puse la dispoziție și stabilește persoanele cărora le pot fi furnizate astfel de date.

1. Acestea sunt, în primul rând, persoanele fizice (bulgare și cetățeni străini) la care se referă datele și părți terțe (persoane fizice) pentru care datele respective sunt importante în ceea ce privește apariția, existența, modificarea sau încetarea drepturilor și intereselor lor legitime;

2. Autoritățile și instituțiile guvernamentale au, de asemenea, un drept de acces în conformitate cu competențele lor legale, și anume în cadrul sferei lor de competență;

3. Accesul la baza de date poate fi acordat, de asemenea, persoanelor juridice (bulgare și străine), în cazul în care acest lucru este prevăzut într-o lege sau un act judiciar anume (hotărâre judecătorească) sau este autorizat de către Comisia pentru protecția datelor cu caracter personal.

4.3 Cum tratează autoritățile din acest stat membru o solicitare trimisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială și care vizează găsirea adresei actuale a unei persoane?

Se aplică procedura standard pentru examinarea unei cereri de obținere de probe în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (articolele 614-618 din GPK).

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de comunicare sau notificare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Majoritatea citațiilor și notificărilor sunt comunicate, în mod obișnuit, de către greferi și de lucrătorii poștali ai serviciului de livrare relevant.

Articolul 43 din Codul de procedură civilă prevede următoarele metode de notificare sau comunicare:

notificarea sau comunicarea personală;

notificarea sau comunicarea prin intermediul unei alte persoane;

notificarea sau comunicarea prin afișare la adresa permanentă sau actuală a pârâtului;

notificarea sau comunicarea prin publicare în Monitorul Oficial;

notificarea sau comunicarea adresată martorilor, experților sau părților terțe care nu participă la cauză este efectuată prin depunere în cutia poștală sau prin afișare.

Notificarea sau comunicarea personală: notificarea sau comunicarea este efectuată personal la adresa de notificare sau comunicare, astfel cum este specificată în cauza respectivă. În cazul în care destinatarul nu este găsit la adresa specificată, notificarea sau comunicarea se efectuează la adresa actuală și, în lipsa acesteia, la adresa permanentă (articolul 38 din Codul de procedură civilă).

Notificarea sau comunicarea este înmănată personal destinatarului, iar notificarea sau comunicarea către un reprezentant este considerată echivalentă cu notificarea sau comunicarea personală, în temeiul articolului 45 din Codul de procedură civilă.

Notificarea sau comunicarea prin intermediul unei alte persoane: acest lucru se realizează atunci când notificarea sau comunicarea nu poate fi înmănată personal destinatarului, iar cealaltă persoană este de acord să o accepte. Cealaltă persoană poate fi orice adult care aparține familiei destinatarului sau care locuiește la adresa respectivă sau un lucrător, angajat sau angajator de la adresa indicată. Persoana prin intermediul căreia se efectuează notificarea sau comunicarea semnează confirmarea de primire și se angajează să predea citația destinatarului.

Instanța exclude din grupul de alte persoane care ar putea primi notificarea orice persoană interesată în soluționarea cauzei sau menționată în mod expres într-o declarație scrisă de către destinatar.

În temeiul articolului 46 din Codul de procedură civilă, primirea notificării sau comunicării de către cealaltă persoană este considerată notificare sau comunicare către destinatar.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Notificările sau comunicările pot fi transmise unei părți, de asemenea, la o adresă electronică menționată de partea respectivă. Astfel de notificări sau comunicări se consideră efectuate din momentul în care au fost primite în sistemul informatic specificat [articolul 42 alineatul (4) din Codul de procedură civilă]. Notificarea sau comunicarea la o adresă electronică este confirmată printr-o copie a înregistrării electronice asociate. Nu există restricții în ceea ce privește tipul de procedură sau capacitatea părții. Singura restricție este aceea că părțile trebuie să fi furnizat ele însele adresa electronică, prin aceasta considerându-se că și-au acordat consimțământul pentru o astfel de metodă de notificare sau comunicare.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor judiciare către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Notificarea sau comunicarea prin afișare: în conformitate cu articolul 47 din Codul de procedură civilă, în cazul în care pârâtul nu poate fi găsit la adresa specificată în cauza respectivă și nu poate fi găsită nicio altă persoană dispusă să accepte notificarea sau comunicarea, persoana care efectuează notificarea sau comunicarea o afișează pe ușa principală a locuinței destinatarului sau pe cutia poștală sau, în cazul în care acestea sunt inaccesibile, pe intrarea principală a clădirii sau într-un loc vizibil, în vecinătatea acesteia. Notificarea sau comunicarea indică faptul că actele în cauză pot fi obținute în termen de două săptămâni de la afișarea anunțului respectiv. În cazul în care pârâtul nu se prezintă pentru a primi actele, instanța solicită reclamantului să furnizeze o dovadă a căutării adresei înregistrate a pârâtului. În cazul în care adresa furnizată nu este adresa permanentă sau adresa actuală a părții, instanța dispune notificarea sau comunicarea la adresa actuală sau permanentă conform procedurii descrise mai sus. În cazul în care persoana care efectuează notificarea sau comunicarea stabilește că pârâtul nu locuiește la adresa specificată pentru notificare sau comunicare, instanța solicită reclamantului să furnizeze o dovadă a căutării adresei înregistrate a pârâtului, indiferent dacă se face sau nu afișarea.

Notificarea sau comunicarea este considerată efectuată în timp util la expirarea termenului pentru solicitarea actelor. Atunci când stabilește că o notificare sau comunicare a fost efectuată în mod corespunzător, judecătorul dispune ca aceasta să fie adăugată la dosarul cauzei și numește un reprezentant special al pârâtului, pe cheltuiala reclamantului.

Afișarea este, de asemenea, metoda utilizată pentru efectuarea notificării sau comunicării către părțile care acordă asistență.

Notificarea sau comunicarea adresată martorilor, experților sau părților terțe care nu participă la cauza respectivă este efectuată prin depunere în cutia poștală sau, în cazul în care accesul la cutiile poștale nu este posibil, prin afișare.

Notificarea sau comunicarea prin publicare: notificarea sau comunicarea prin publicare este reglementată de articolul 48 din Codul de procedură civilă.

În cazul în care, atunci când este introdusă acțiunea, pârâtul nu are o adresă permanentă sau actuală, reclamantul poate solicita ca notificarea sau comunicarea să fie efectuată prin publicare în secțiunea neoficială a Monitorului Oficial cu cel puțin o lună înainte de ședința de judecată. Notificarea sau comunicarea poate fi efectuată în acest mod numai în cazul în care reclamantul atestă, printr-o declarație de căutare de date, că pârâtul nu are o adresă înregistrată și confirmă, printr-o declarație, că nu cunoaște adresa din străinătate a pârâtului. În cazul în care, în pofida publicării, pârâtul nu se înfățișează în instanță la judecarea cauzei, instanța numește un reprezentant special pentru acesta, pe cheltuiala reclamantului.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele judiciare?

Atunci când notificarea sau comunicarea este efectuată prin afișare, aceasta este considerată efectuată în timp util la expirarea termenului pentru solicitarea actelor.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Atunci când notificarea sau comunicarea este efectuată prin afișare, în aceasta se indică faptul că actele pot fi solicitate în termen de două săptămâni de la data afișării.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor judiciare, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Se consideră că actele au fost notificate sau comunicate în mod corespunzător în cazul în care procedura stabilită pentru afișare a fost respectată și termenul pentru solicitarea actelor a expirat. Refuzul de a accepta notificarea sau comunicarea nu este considerat legitim sau nelegitim, elementul determinant fiind respectarea procedurii de notificare sau comunicare și nu motivele părții pentru acceptarea sau neacceptarea procesului. În cazul în care partea nu se prezintă în termenul stabilit pentru a solicita actele și dacă judecătorul stabilește că notificarea sau comunicarea a fost efectuată în mod corespunzător, judecătorul dispune adăugarea acesteia la dosarul cauzei și numește un reprezentant special al părâtului, pe cheltuielile reclamantului.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 14 din Regulamentul privind comunicarea sau notificarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În temeiul articolului 5 alineatul (1) din Normele comune privind condițiile pentru livrarea expedierilor poștale și a coletelor poștale (adoptate prin Decizia nr. 581 a Comisiei de reglementare a comunicațiilor din 27 mai 2010), este necesară semnătura destinatarului în momentul livrării expedierilor trimise prin scrisoare recomandată. Expedierile trimise prin scrisoare recomandată pot fi livrate unei persoane care este membru al gospodăriei, a împlinit vârsta de 18 ani și locuiește la adresa de livrare specificată. Este necesară semnătura în momentul primirii și prezentarea unui act de identitate. Prenumele, patronimul și numele de familie ale persoanei care a acceptat expedierea vor fi introduse în registrul oficial.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul nr. 1393/2007 privind comunicarea sau notificarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care o expediție poștală nu poate fi livrată în cursul unei vizite la adresa respectivă din cauza absenței destinatarului sau a oricărei alte persoane prin intermediul căreia poate fi efectuată notificarea sau comunicarea, în cutia poștală va fi lăsat un avis oficial în scris, prin care se solicită destinatarului să se prezinte la oficiul poștal și să ridice expediția până la un termen stabilit de către furnizorul de servicii poștale, care nu poate fi mai mic de 20 de zile sau mai mare de 30 de zile de la data primirii la oficiul poștal pentru livrare. Numărul de notificări oficiale și termenul pentru solicitarea actelor sunt stabilite de către furnizorii de servicii poștale în termenii și condițiile generale ale contractului încheiat de aceștia cu utilizatorii; în orice caz, trebuie trimise cel puțin două avize oficiale.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

A se vedea răspunsul la punctul 8.2.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Atunci când notificarea sau comunicarea a fost efectuată, o confirmare de primire este completată de către membrul relevant al personalului. Aceasta servește drept dovadă a efectuării notificării sau comunicării. Confirmarea de primire trebuie să conțină toate informațiile necesare care să dovedească faptul că notificarea sau comunicarea respectivă a fost efectuată în mod corespunzător:

- numele persoanei căreia i se adresează notificarea sau comunicarea;
- numele persoanei căreia îi este înmănată aceasta;
- persoana care efectuează notificarea sau comunicarea: grefier, angajat al oficiului poștal sau curier, primar sau executor judecătoresc privat.

În cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată către o altă persoană decât destinatarul, se specifică întotdeauna faptul că cealaltă persoană are obligația să o predea destinatarului.

Articolul 44 din Codul de procedură civilă precizează următoarele metode de certificare a faptului că notificarea sau comunicarea a fost efectuată:

- persoana care efectuează notificarea sau comunicarea certifică prin semnătură data și metoda de notificare sau comunicare și identitatea persoanei căreia i-a fost înmănată aceasta;
- refuzul de a accepta o notificare sau comunicare trebuie să fie menționat în confirmarea de primire și este certificat prin semnătura persoanei care efectuează notificarea sau comunicarea; cu toate acestea, se va considera că notificarea sau comunicarea a fost efectuată în mod corespunzător;
- notificarea sau comunicarea prin telefon sau fax este certificată de către persoana care efectuează notificarea sau comunicarea în scris;
- notificarea sau comunicarea prin telegramă este certificată prin avis de livrare;
- notificarea sau comunicarea prin telex este certificată prin confirmarea scrisă a comunicării trimise;
- notificarea sau comunicarea prin poștă este certificată prin confirmare de primire;
- notificarea sau comunicarea la o adresă electronică este atestată de o copie a înregistrării electronice a acesteia.

Confirmarea efectuării notificării sau comunicării trebuie să fie depusă la dosarul cauzei imediat după redactarea acesteia.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care comunicarea sau notificarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul judiciar este comunicat sau notificat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă comunicarea sau notificarea actului judiciar (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de comunicare sau notificare a actului judiciar?

În cazul în care destinatarul nu primește notificarea sau comunicarea sau în cazul în care aceasta nu este efectuată în modul prevăzut de lege, o astfel de notificare sau comunicare nu generează consecințe juridice. În cazul în care o parte într-o cauză nu a fost citată în mod corespunzător la ședința de judecată, articolul 46 din Codul de procedură civilă prevede amânarea ședinței și notificarea sau comunicarea unei noi citații. Cu toate acestea, partea poate să se prezinte în persoană și să solicite oral sau în scris să se înfățișeze în instanță, indicând faptul că a fost înștiințată cu privire la ședința de judecată și că dorește să fie audiată. În acest caz, se consideră că citația a fost notificată sau comunicată în mod corespunzător.

În cazul în care părțile au fost citate în mod corespunzător, însă cauza este amânată din motive de probă, nu este necesară notificarea sau comunicarea unor noi citații.

11 Trebuie să se plătească pentru comunicarea sau notificarea unui act judiciar și, dacă da, care este suma?

Taxele legale percepute de instanțe în Republica Bulgaria pentru instrumentarea unei cauze acoperă toate costurile citațiilor, în cazul în care acestea au fost efectuate de un grefier, de un lucrător poștal sau de primarul municipalității în cauză.

În cazul în care o parte solicită instanței să dispună ca notificarea sau comunicarea să fie efectuată de către un executor judecătoresc privat, articolul 42 alineatul (2) din Codul de procedură civilă prevede că partea respectivă suportă costurile notificării sau comunicării.

Ultima actualizare: 08/11/2016

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.